

א ב מיי' פ"ו מהל' יבוס
הלכה יז סמג עשין נא
נב טוש"ע אה"ע סימן
קעג סעיף יב:

תוספות ישנים

ואמר צינור ש"מ בן חקן
הקבץ מן העובד כוכבים
בשרו כן ובר' פירוש מלכות
האחר מ' יסיום מלל דגן
הקבץ מן העובד
כוכבים קרין קצן ומ"ה א'
לדבר כללס יחד מ' הדבר
א"ה שכן בשנים כלומר
קצן וזה משום דבנק
ליכא תשעה י"ח ממנא אכל
ממנא ליכא תשעה שורא ק'
העובד כוכבים וא"ו קרין
קצן אכלת ק' שם תשעה
ממנא וממנא י' בנה ק'
א"ו ש"ל חרם מש"ן
וא"י בנקת י' ש"י השמות
משמירה ממנא
לעובד כוכבים וגם
הוא מפר' לעצרת כוכבים
והוא קרין קצן מ' חקן
חרם א"ה

ביצד. ר' שמעון אומר
מייבם לאחו שירצה וחולץ
לשניה. גראה דמייבם לאחו
שירצה לא קאי אעשה בה
מאמר דהא ר' שמעון סבר
לקמן (יט:) חלץ לבעלת
מאמר לא נפטרה נרתי:

תוס' חד מקמאי

פרק יציז. הא דתנן עשה
בה מאמר ומת חולצת ולא
מתיבמת ה"ה אע"ג דלא
עבד בה מאמר שניה
מחליץ חלצה יבומי לא
מיבמה דק"ל כשמואל
דאמר יש זיקה אפי' בתרי
אחי וה"ל צרת (6) אחות
אשה בזיקה. והא דקדני
עשה בה מאמר לאפוקי
מב"ש דאמרי מאמר קונה
קנין גמור קמ"ל:

(א) צ"ל אשת אחיו שלא היה בעולמו בזיקה.

וואַס בנד האבא מן העובדת בוכבים קרוי בנד אלא בנה. פירש
צקונטרס דמדכתב כי יסיר ולא כתב כי תסיר משמע דלא קאי
אזכרו לא תקח לצנן דאי ⁽¹⁾ יולדת צן לעבודת כוכבים לאו צנן
מיקרי ולא קרינן ציה כי תסיר את צנן אלא אזכנן לא תמן לצנו

מאחרי שאותו קרוי בןן וקשה לר"ת
לפירושו דפי' בןן^א קרוי בןן היינו
בןן הבא מן הישראלית שאביו בעוד
כוכבים דעליה קאי כי יסיר וא"כ
אמאי מיייתי ואמר רבינא בן בןן
כו' הרי הן ממנא דברי שמואל ורבינא
נמי מאי קאמר ו^א ש"מ מדר' יוחנן
מה שייך לומר ש"מ דמן ממנא דברי
רבי יוחנן ואומר ר"ת דמן יסיר אצתו
לא תקח לבנך קאי והכי קאמר כי
יסיר החותן את בןן מאחרי והיינו
הסרה שאין הזרע מתייחס אחר
בןן אלא אחר העובדת כוכבים דאין
קרוי בןן אלא בנה ושמואל ורבי
יוחנן לא פירשו כלום בעובד כוכבים
הבא דין בת ישראל אלא רבינא
מדקדק דבן בןן הבא מן העובד
כוכבים קרוי בןן מדלא כתב כי
יסיר את בןן ש"מ דלית בה הסרה
משום דמתייחס אחריה ואין נראה
לר"י דכי יסיר משמע כמו הסרה
מאת הקצ"ה כדמתרגמי' ארי יטעי
יתה ודרש' נמי מצי יסיר לרבות כל
המקרים ועוד פירש ר"ת צע"א
דשמואל ורבי יוחנן דייקי מצי יסיר
את בןן דמשמע דוקא על הסרת
הקפיד הכתוב שלא יטעו ולא על
הסרת בן בנו דכיון דלא מן העובדת
כוכבים אין קרוי בןן אלא בנה מדלא
כתב כי יסירס או כי יסיר בןן
וזרעו מאחרי ורבינא דייק ש"מ בן
בןן הבא מן העובד כוכבים קרוי
בןן דדוקא בןן^א כי יסיר לא בןן
למעוטי זרעו אלא בבןן אפי' בזרעו
יש לחוש להסרה:

פסוקי דמישן משום פסוקי דתרמוד. והא לאמר בצרק שני קדושין (דף מט: עשרה קצין עוות ירדו לעולם תשעה נטלה ממשן ואחת כל העולם פי' לפי שהן ממזרים הא' ללא נקט תרמוד שפסולין יותר שמה' אשתרבוז למישן עד שגדלו יותר מתרמוד ושמה' בתרמוד יהיו רוב עובדי כוכבים וצמישן רוב ישראל:

משאור לתרמוד. שחול קורא
(ט) צבל לפי שמחילה גלו
כולם לצבל כשרים ופסולים ומצבל
הלכו כל הפסולים לתרמוד כדאמר
בעשרה יוסין (קדושין ט:). דלא עלה
עורא מצבל עד שעשהא ככולם נקיה
ומונה כסדר שהלכו הפסולים מנו וזו
כמו שהקצ הולך ומתגלגל מכאן לכאן:

הדרך עלך חמש עשרה נשים

ביצד. עשה בה מאמר. דסיפא (דף יח:) לא אלטריך דמרישא
שמעיה לה אלא אידי דמתני ליה ברישא תנא להו נמי בסיפא:
מאן דתני ראשונה לא משתבש. הכא לא בעי מאן דתני ראשונה
אמאי לא תני שניה כדדייק בריש מס' ע"ו (דף ג.
סע) מאן דתני אידיהן מ"ט לא תני עידיהן דהסת בעי משום דה"ל
למיתני לשון עדות כדכתיב יתנו עדיהן ויזלכו ובתרי דמשני דתברא
עדיף הדר פריך מאן דתני עידיהן מאי טעמא לא תני אידיהן:
אשם

וּמִיִּצְמָתָא. דְּמֵאִמְרָא קוֹנָה מִקֶּלֶת וְהוּא לֹרֵת עֲרוּהָ בְּמִקְלָתָא מִדְּרַבְּנָן:
לוי שני פעמים לא משתבש ומאן דקרי לה שניה לא משתבש:
ראשונה

וּ הַדִּיּוּב נָהָר גִּזּוּן וְכו' מוֹשֵׁי חִידָיו וְדוּמָקַי: לַפְסוּל. רֹבֵץ
מִמּוֹרִים שְׁנֵטֶמֶע ^ע וְעֶשְׂרֵת הַשְּׁנָעִים עֲבוּדוֹת כּוֹכָבִים וְצִיָּהּ הִרִי הֵן
בְּיִשְׂרָאֵלִים וְנוֹהֵג בָּהֶן אִסּוּר מִמּוֹרוֹת וְהֵן לֹא מִזֶּהוּ וְנִשְׁאֵר זֶה אַחֲמוֹת
אִו בְּמֹו וְהִרִי הֵן מִמּוֹרִים: כִּי אִמְרִינָה קִמִּי דְשׁוּמָל. עַד הַשְּׁמֵחָ
מִלְחָמָה דְּרַב יִהוּדָה ^ע (וּמִשְׁמֵחָ דְּרַב

אָסײַ װאָס קאָמט אַ וואַסער פּטירער שװע-
רע אָסײַ זאל פאַר אַ שמואל וקאָמער
זי דער אַמריטע להאָ דער אָסײַ
קמיה דשמואל דמושאַן לקדושין:
אמר זיך האָ מישאַלעס קרוי זיך
ואין זיך האָ מן העובדס כוכבים
קרוי זיך האָ זיך. דעפּאָל אַן מי
יסיר אַת זיך מאַכרײַ (דברים ו) וואָ
כתיב זי תסיר אַת זיך אַלמאַ לאָ
אַזתו לאַ תסר לזיך מיהר דאָכ
היה לו לומר זי העובדת כוכבים
תסיר ש״מ דאָ נמי יולדת זי לעבדת
כוכבים לאַ זיך מיקרײַ וואָ קרײַן
זייה זי תסיר אַת זיך הילכך עובדי
כוכבים גמורים אַת: וואָיאָל זינט.

שנצבו ונשארו עובדי כוכבים והולידו מהם: ואמר רבינא. לקמן בפ"ג (דף קנ"ג.) זן בתך הבא מן העובד כוכבים קריי זנך דכתיב בתך לא תמן לזנו כי יסיר את זנך מאחרי מדלך כתב כי תסיר ש"מ דלכתך לא תמן לזנו קאי וה"ק שמא תלך לו זן ויסירו האז מאחרי וקא קריי ליה זנך וילחוש לקדושי: ודכוף דרא.

דעשרת השבועים: איטרווי איטרו. (י) נצקע רחמן מלקוטו זרע ונעשו עקרות: איטרו. לשון זיקוע כמו "טילא חריפי דמגרי זיקי (פ"ז ד' ז.) וכמו ליריח דחייט (פסחים דף ק"ג.).

יומא טבא. משום דממזרים הם ומטמעים ישראל ופוסלים אותן: היינו תרמוד היינו סמוד. דלאמר הא חרוב לא חריב כולה: דאיכפולו

(א) [ע' קידושין ע

(א) [ע' קידושין עב.],
(ב) [ע"ש], (ג) לקמן כג.
קידושין סח; (ד) ז"ל בנות
עשרת השבטים
כוכבים כו' רש"ל,
(ה) והרש"ל מקיים גירסא
זו, (ו) ז"ל לאחר, (ז) הוא יין
לבן, (ח) בנק כו' קרוי.
יעב"ז, (ט) פי' עמוקה
כשארל,

תורה אור השלם

1. בִּי? בְּגֵדוֹ בֵּי בָנִים זָרִים
יִלְדוּ עֵתָּה יֵאָכְלֶם חֹדֶשׁ
אֶת חֻלְקֵיהֶם: הוֹשֵׁעַ ה' ז'
2. מִיָּד שְׂאוּל אֶפְדָּם
מִמּוֹת אֲנָאִלִּם אֱהִי
דְּבָרֶיךָ מוֹת אֱהִי קִטְבֶּךָ
שְׂאוּל נָחֵם יִסְתֵּר מַעֲיָנִי:
הוֹשֵׁעַ יג יד

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

בָּן הָבָא מֶן
הִשְׁרִיעַתָּהּ קְרוּי בָּן
כִּמְתִּי כִּמְתִּי לֹא מֵתָּהּ לֹא מֵתָּהּ
וְכִמְתִּי לֹא מֵתָּהּ לֹא מֵתָּהּ
לֵהּ מֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מֵתָּהּ
מִלֵּתָּהּ מֵתָּהּ מֵי יִשְׂרָאֵל
בְּתָן מִשְׁמַע דָּבָר הִטְלָה
לְעֹבֵד כֹּסֶם מִתְּחִלָּה
הִשְׁרִיעַתָּהּ מִתְּחִלָּה
מִתְּחִלָּה, וְשִׁמְעִי דָבָר
אֶפְסִי מִן הַשְׁמִירִים קְרוּי
בָּן, וְאֶפְסִי מִן הָבָא מִן
הַיְּבוּדָה כֹּסֶם קְרוּי
בָּן, מִלֵּתָּהּ מִתְּחִלָּה
תִּפְסֵר אֵת הַבָּא מִן
מִנְהַי דְּקִסְפִּי נִשְׁמֵי קִרָּא
כִּמְתִּי לֹא מֵתָּהּ לֹא מֵתָּהּ
לֵהּ מֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מֵתָּהּ
מִלֵּתָּהּ מֵתָּהּ מֵי יִשְׂרָאֵל
בְּתָן, אֲלֵמָּה בֵּן הִטְלָה
כֹּסֶם אֶפְסִי מִן קְרוּי בָּן
כֹּסֶם אֲלֵמָּה: וְכִינִי: וְכִינִי:
לְקוֹחַ בְּחֻשְׁתִּי דְּרָא, וְכִינִי:
הִשְׁרִיעַתָּהּ חֻשְׁתִּי עֲשֵׂה
נִשְׁמֵי

תקנתא ולפסול ידיהו אין טהרה: מגידה. מתגלגל:
הדרן עלך חמש עשרה נשים

בְּרִצָּד אֵשֶׁת אַחִיו שָׁלָה הָיָה צְעוּלָמוּ. פְּטוּרָתָה נִרְמָה: וְנֹולָד לָהֶם אֶחָד. וּמִנְחָלָה זָקוּקָה לִבְסָה וְעֵלְיוֹ אֶסְקֹרָה מִשּׁוּם אֵשֶׁת אַחִיו שָׁלָה הָיָה צְעוּלָמוּ: וְאַחֲרָיִם בְּשֵׁנִי אֵם אֵשֶׁת אַחִיו. וְלוֹ אֵשֶׁת אַחֶרֶת וּמִת: הִרְאֵהוּבָה. וְזוֹ הָיָה אֵשֶׁת ^(א) רְאוּבֵן שֶׁנִּפְלָה לִפְנֵיו כִּכֵּר פַּעַם אַחֶת: וְנִפְטֶרֶת מִמֶּה מִשּׁוּם אֵשֶׁת אַחִיו שָׁלָה הָיָה צְעוּלָמוּ ^(ב): עֵשָׂה בָהּ. וְזוֹ שָׂמָה מִזָּה וְלָהּ הִפְסִיחַ לְכֹסְמֵהָ עַד שָׂמָה:

שניה חוללם. ולא מיפטרם משום צרת ערוה דללא צרתה ממנש היא:

[illegible]